

Arrest

nr. 243 694 van 5 november 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2.X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DELGRANGE
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 11 maart 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat P. DELGRANGE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.M.A.F.A. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Jemenitische nationaliteit te bezitten en bent geboren op (...) in Jeddah (Saoedi-Arabië). U bent van Arabische origine en moslim. U bent niet gehuwd en komt uit een gezin met acht kinderen. U bent bijziend en draagt hiervoor een aangepaste bril. Uw vader heeft de Jemenitische nationaliteit en uw moeder is Somalische. U woonde bijna gans uw leven in Jeddah, waar uw vader als zelfstandige werkte (aan-en verkoop van meubels en huishoudtoestellen). U heeft nooit school gelopen en kan enkel lezen. Eind 2016 werd gans uw familie vanuit Saoedi-Arabië naar Jemen teruggestuurd

omdat jullie niet in het bezit waren van een verblijfsvergunning. Na jullie terugkeer in Jemen gingen jullie in het huis van uw oom M. (...) in de stad Aden wonen. Kort na jullie aankomst in Jemen, werd uw oudste broer S. (...) vermoord toen hij op weg was naar het vrijdagsgebed. Na deze gebeurtenis verliet u Jemen samen met uw twee oudste zussen S. (...) en B.M.S.F.A. (...) (O.V. nummer 8.877.734, CG 19/19115). Vanuit Jemen reisde u met uw eigen paspoort per vliegtuig naar Jordanië. Na een verblijf van ongeveer tien dagen in Jordanië, reisden jullie per vliegtuig door naar Turkije. In Turkije huurde u samen met uw zussen een appartement in Ankara. Vier maanden later reisden jullie per boot door naar Griekenland, waar jullie aankwamen op het eiland Lesbos. Op 27/06/2017 diende u op Lesbos een verzoek om internationale bescherming in. U werd samen met uw zussen ondergebracht in het kamp Moria. In het kamp waren er regelmatig spanningen tussen verschillende bevolkingsgroepen. Op een bepaald moment werd er in het kamp brand gesticht door woedende Afrikaanse vluchtelingen. In Moria deelde u een tent met enkele Afghanen die drugs rookten, alcohol dronken en luide muziek speelden. Toen u hen vroeg om de muziek stiller te zetten, vielen ze u aan en braken hierbij het armpje van uw bril. Ongeveer een jaar na uw aankomst in Griekenland werd u erkend als vluchteling. Ook uw zussen werden de status van vluchteling toegekend. Hierna werd u samen met uw zussen overgeplaatst naar het opvangkamp 'Volve' in de buurt van Thessaloniki. U bleef daar tot aan uw vertrek naar België. In Thessaloniki kreeg u te maken met racisme. Zo werd uw zus S. (...) aan een bushalte door een onbekende Griekse dame in het gezicht gespuwd en werd u op de bus geconfronteerd met het feit dat Grieken niet naast u wilden zitten. Nadat u in het bezit werd gesteld van uw Griekse verblijfskaart verliet u Griekenland. Op 10/07/2019 nam u samen met uw zus S. (...) de boot naar Italië. Vanuit Italië reisden jullie per bus naar België, waar jullie op 10/07/2019 aankwamen. Op 12/07/2019 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Ook uw zus B.M.S.F.A. (...) diende hier een verzoek om internationale bescherming in. Uw oudste zus S. (...) werd in Griekenland verliefd op een Iraakse jongen en volgde hem toen hij naar Turkije werd uitgewezen. U geeft aan Griekenland te hebben verlaten omwille van uw oogproblemen en kaart de gebrekkige medische zorgen aan. Tevens geeft u aan dat er in Griekenland geen Griekse taalopleidingen zijn, geen werkgelegenheid beschikbaar is en de financiële steun en hulp op vlak van huisvesting voor statushouders in Griekenland beperkt wordt in tijd. Daarnaast geeft u het over de veiligheidsproblemen in de vluchtelingenkampen en werd u het slachtoffer van racisme in Griekenland. Tot slot geeft u aan niet te kunnen rekenen op de bescherming van de politie bij problemen.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw Jemenitisch paspoort en een Grieks medisch attest (resultaat oogtest) neer. Uw advocaat stuurde op 18/02/2020 een mail naar het CGVS met enkele bijkomende medische attesten over uw oogproblemen (uit Griekenland, Saoedi-Arabië en België) waaruit blijkt dat u sterk bijziend bent en een aangepaste bril of lenzen nodig heeft. In de mail van uw advocaat wordt tevens verwezen naar rechtspraak en rapporten over de algemene situatie in Griekenland (o.m. arrest Ibrahim, Sharqawi, rapport Aida en Pro Asyl and Refugee Support Aegean).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Search Result, dd. 10/07/2019, Nota Eurodac Hit "M", CGVS Notities persoonlijk onderhoud, p. 3 en Dienst Vreemdelingenzaken, Verklaring DVZ, p. 9) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk in Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht

erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83- 85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak "een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie teweegbrengen", zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten of situaties zoals de erbarmelijke levensomstandigheden en veiligheidsincidenten in een hotspot op Lesbos, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie

en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. U haalde in dit verband aan dat de hygiënische omstandigheden in Moria slecht waren, het in Moria tot rellen kwam tussen de verschillende bevolkingsgroepen, er brand uitbrak, er in het kamp verkrachtingen en moorden plaatsvonden en u in Moria één keer door Afghanen met wie u de tent deelde werd aangevallen omdat u klaagde over hun luide muziek (CGVS, p.7 en p.9). In het licht van volgende hebt u evenmin als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland elementen aangehaald die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Voor wat betreft uw verklaringen als zou u in Griekenland geconfronteerd zijn met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, financiële bijstand, onderwijs en medische zorgen, dient te worden opgemerkt dat de door u beschreven situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie (CGVS, p 5-6).

Uit uw verklaringen blijkt dat u tijdens uw verblijf in Griekenland steeds opvang en financiële ondersteuning heeft ontvangen. Het feit dat de financiële steun en opvang voor statushouders beperkt wordt in tijd, kan de Griekse overheid bezwaarlijk verweten worden (CGVS, p.8). U verklaart dat het personeel van het kamp in Thessaloniki jullie een gratis app voorstelde om Grieks te leren (CGVS, p.8), maar liet na om het programma te downloaden. U verklaart dat het leren van de taal op deze manier voor u moeilijk was (door u gebrek aan scholing). Uw bewering als zouden er geen andere mogelijkheden zijn geweest om de taal aan te leren, betreft enkel een blote bewering die u niet kan hardmaken (CGVS, p.9-11). U verklaart in dit verband verder dat er in Griekenland geen werk is, maar deed geen enkele inspanningen om werk te vinden (CGVS, p.10-11). Voor wat betreft de gebrekkige medische zorgen in Griekenland, dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u in het kamp in Thessaloniki toegang had tot de medische post, uw ogen door een arts in het kamp werden onderzocht en u doorverwezen werd naar een specialist in een ziekenhuis in Thessaloniki. Het feit dat u op een wachtlijst stond voor een afspraak bij een specialist kan de Griekse overheid niet verweten worden (CGVS, p.5-6). Niets uit uw verklaringen blijkt dat u geen toegang zou hebben gekregen tot medische zorgen in Griekenland of bij een terugkeer medische zorgen zou ontzegd worden.

Hoewel de moeilijkheden zoals u ze beschrijft een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u in Griekenland hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Niets belette u om aan te kloppen bij de vluchtelingenorganisatie of andere organisaties in Thessaloniki of elders in Griekenland om uw rechten als statushouder op het vlak van onderwijs, werkgelegenheid en huisvesting te doen gelden (CGVS, p.11).

Tevens dient te worden vastgesteld dat u (relatief) korte tijd na de toekenning van uw status vertrokken bent uit Griekenland wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Uit uw verklaringen blijkt dat u Griekenland heeft verlaten vanaf het moment dat u in het bezit werd gesteld van uw Griekse verblijfskaart en nog voor u geacht werd het opvangcentrum te verlaten (CGVS, p.12).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van het feit dat u ongeschoold bent en een visuele beperking heeft doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Zo verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS in dit verband zelf dat u met uw aangepaste bril autonoom kan functioneren (CGVS, p.6).

Daarenboven dient in dit verband te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u beschikte over een netwerk en middelen om uw vertrek uit Griekenland en verdere reis doorheen

Europa voor u en uw zus S. (...) te bewerkstelligen, wat eveneens getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden (CGVS, p.9-10).

Met betrekking tot uw medische problematiek (problemen met uw zicht), dient bovendien te worden vastgesteld dat u niet concreet aantoonst dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Bij bovenstaande moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Waar verder uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van feiten van racisme in Thessaloniki (incident waarbij een Griekse dame naar uw zus zou hebben gespuwd en u zelf op de bus te maken had met racisme) dient te worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daden van vervolging of situaties van ernstige schade (CGVS, p.8 en p.12).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet (CGVS, p.8).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten wijzigen niet aan bovenstaande appreciatie. Uw Jemenitisch paspoort toont uw identiteit en uw nationaliteit aan, elementen die hier niet ter discussie staan. Evenmin wijzigen de door u neergelegde medische stukken aangaande uw problemen met uw ogen iets aan bovenstaande appreciatie. De documenten tonen aan dat u een visuele beperking (bijziend) heeft en een aangepaste bril of lenzen nodig heeft, wat hier evenmin ter discussie staat.

Voor wat betreft de mail van uw advocaat van 18/02/2020 waarin verwezen wordt naar rechtspraak en algemene rapporten over Griekenland (o.m. Pro Asyl en Refugee Support Aegean rapport, Aida rapport) en betrekking hebben op de algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Integendeel, het is duidelijk dat uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van uw verzoek, waar het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kunt beroepen op de bescherming die u reeds verleend werd, te weerleggen. Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat u, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, niet aantoonst dat de internationale bescherming die u reeds geniet in Griekenland niet effectief zou zijn.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat ook het verzoek om internationale bescherming van uw zus B.M.S.F.A. (...) (O.V. nummer 8.877.734, CG 19/19115) door het CGVS niet-ontvankelijk werd verklaard op grond van artikel 57/6 §3 eerste lid, 3° van de wet van 15/12/1980 (internationale bescherming in een ander EU Lidstaat in casu Griekenland).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Jemen."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.M.S.F.A. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Jemenitische nationaliteit te bezitten en bent geboren op (...) in Jeddah (Saoedi-Arabië). U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U bent van Arabische origine, moslim en analfabeet. Uw vader is Jemeniet en uw moeder Somalische. U woonde bijna gans uw leven in Jeddah. Uw vader werkte in Jeddah als zelfstandige en had als enige van het gezin in Saoedi-Arabië een tijdje een verblijfsvergunning. U komt uit een gezin met acht kinderen. Eind 2016 werd gans uw familie vanuit

Saoedi-Arabië gerepatrieerd naar Jemen omdat jullie niet in het bezit waren van een verblijfsvergunning. Na jullie aankomst in Jemen trokken jullie in bij de broer van uw vader in de stad Aden. Kort na jullie aankomst in Jemen werd uw oudste broer S. (...) gedood toen hij op weg was naar de moskee. Na deze gebeurtenis verliet u begin 2017 Jemen samen met uw broer B.M.A.F.A. (...) (O.V. nummer 8.877.767, CG19/19116) en uw oudste zus S. (...). Uw ouders, uw jongere zussen A. (...) en S. (...) en broertjes M. (...) en M. (...) bleven achter in Aden. U reisde legaal met uw broer en zus met het vliegtuig naar Jordanië, waar jullie ongeveer tien dagen in een appartement verbleven. Daarna reisden jullie per vliegtuig door naar Turkije, waar jullie ongeveer vier maanden een kamer huurden bij een Somalische vrouw. Vanuit Turkije reisden jullie met een boot naar Griekenland, waar jullie aankwamen op het eiland Lesbos. Op 27/07/2017 diende u op Lesbos een verzoek om internationale bescherming in. U werd samen met uw broer en uw zus ondergebracht in het opvangkamp Moria. De hygiëne en veiligheid in Moria waren slecht. Zo waren er regelmatig vechtpartijen en werd er brand gesticht. Toen de politie traangas inzette tijdens gevechten in het kamp verloor u kort even het bewustzijn. Na ongeveer een jaar verblijf in het opvangkamp Moria, werd u erkend als vluchteling. Ook uw broer en zus ontvingen de status van vluchteling. Hierna werd u samen met uw broer en uw zus overgeplaatst naar het opvangkamp 'Volve' in de buurt van Thessaloniki. Kort voor uw vertrek naar België werd u aan de bushalte door een Griekse dame in het gezicht gespuwd. In juli 2019 verliet u samen met uw broer A. (...) Griekenland en reisde u per boot naar Italië, waarna u per bus naar België kwam. Uw zus S. (...) reisde niet mee naar België. Zij werd immers in Griekenland verliefd op een Somalische jongen en koos ervoor hem te volgen naar Turkije toen zijn verzoek om internationale bescherming in Griekenland werd afgewezen. Kort voor uw vertrek uit Griekenland ontving u uw Griekse verblijfskaart. Hierna kreeg u in het kamp te horen dat uw financiële steun en opvang enkele maanden later zou worden stopgezet en u op eigen benen moest staan. Op 10/07/2019 kwam u aan in België. Op 12/07/2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

U verliet Griekenland omwille van de slechte levensomstandigheden. U geeft aan dat de financiële steun en hulp op het vlak van huisvesting voor statushouders in Griekenland beperkt wordt in tijd. Tevens kaart u het gebrek aan taalopleidingen en werk aan in Griekenland. Daarenboven kaart u de veiligheidsproblemen in Moria aan en werd u in Griekenland het slachtoffer van racisme.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw Jemenitische paspoort, een document met informatie over de procedure en termijnen voor het verlaten van het opvangcentrum voor statushouders en enkele foto's over de levensomstandigheden in het kamp Moria neer. Ter aanvulling van uw verzoek om internationale bescherming stuurde uw advocaat op 18/02/2020 een mail naar het CGVS met verwijzing naar rechtspraak en algemene rapporten over de situatie in Griekenland.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, dient vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Search Result, dd. 10/07/201, Nota Eurodac Hit "M", CGVS Notities persoonlijk onderhoud, p. 4-5 en Dienst Vreemdelingenzaken, Verklaring DVZ, p.9) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk in Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83- 85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82].

Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak "een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties zoals de erbarmelijke levensomstandigheden in een hotspot Moria op Lesbos, het feit dat u in Moria bewusteloos raakte toen de politie traangas inzette tijdens confrontaties tussen verschillende bevolkingsgroepen (CGVS, p.8-10), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van

internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

In het licht van volgende hebt u evenmin als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland elementen aangehaald die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, financiële bijstand, onderwijs, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. U verklaart dat u bij het verkrijgen van uw Griekse verblijfskaart van de kampdirectie in Thessaloniki te horen kreeg dat uw financiële steun en huisvesting zes maand later zou worden stopgezet en u vanaf dat moment op eigen benen moest staan (CGVS, p 5-6). Hieruit kan geenszins worden afgeleid dat u terecht zou komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat zou stellen om te voorzien in uw meest elementaire behoeften. Er kan van u verwacht worden dat u als begunstigde van internationale bescherming de nodige initiatieven neemt om zich staande te houden in de Griekse samenleving. Voor wat betreft uw verklaringen aangaande het gebrek aan taalopleidingen dient te worden opgemerkt dat u allerminst aannemelijk maakte dat het voor u als ongeschoolde in Griekenland niet zou mogelijk zijn geweest om een taalopleiding te volgen (CGVS, p.6-7). U kaart in dit verband tevens aan dat er in Griekenland geen werk is, maar deed nooit een poging om werk te vinden (CGVS, p.8).

Hoewel bovenvermelde moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten, eventueel met hulp en steun van uw broer A. (...), terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen (CGVS, p.7).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van het feit dat u analfabeet bent doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Voor wat betreft uw verklaring voor het CGVS als zou u sinds uw geboorte soms pijn voelen in uw hartstreek, dient te worden opgemerkt dat u hiervan geen medisch stuk neerlegt. Hierop doorgevraagd haalt u aan dat u voor desbetreffend probleem geen behandeling nodig heeft en u er mee heeft leren leven (CGVS, p.10).

Waar verder uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een racistisch feit in Thessaloniki (incident waarbij een Griekse dame naar u zou hebben gespuwd toen u op de bus wachtte), dient te worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade (CGVS, p.6).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet (CGVS, p.8).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten wijzigen niet aan bovenstaande appreciatie. Uw Jemenitisch paspoort toont uw identiteit en uw nationaliteit aan, elementen die hier niet ter discussie staan. Het door

u neergelegde document aangaande de algemene procedure en termijnen voor het verlaten van het opvangcentrum voor statushouders wijzigd evenmin iets aan bovenstaande appreciatie. De door u neergelegde foto's tonen de situatie en levensomstandigheden in het kamp Moria, maar kunnen evenmin een ander licht werpen op bovenstaande beoordeling.

Voor wat betreft de mail van uw advocaat van 18/02/2020 waarin verwezen wordt naar rechtspraak en algemene rapporten over Griekenland (o.m. Pro Asyl en Refugee Support Aegean rapport, Aida rapport) en betrekking hebben op de algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Integendeel, het is duidelijk dat uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van uw verzoek, waar het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kunt beroepen op de bescherming die u reeds verleend werd, te weerleggen. Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat u, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, niet aantoont dat de internationale bescherming die u reeds geniet in Griekenland niet effectief zou zijn.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat ook het verzoek om internationale bescherming van uw broer B.M.A.F.A. (...) (O.V. nummer 8.877.767, CG19/19116) door het CGVS niet-ontvankelijk werd verklaard op grond van artikel 57/6 §3 eerste lid, 3° van de wet van 15/12/1980 (internationale bescherming in een ander EU Lidstaat in casu Griekenland).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Jemen."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in het onderhavige verzoekschrift in een eerste en enig middel op de "SCHENDING VAN DE ARTIKELEN 57/6, §3 EN 62 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980; VAN ARTIKEL 1 BIS VAN HET VERDRAG VAN GENÈVE BETREFFENDE DE STATUS VAN VLUCHTELINGEN; VAN ARTIKEL 3 VAN HET EUROPEES VERDRAG TOT BESCHERMING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS (HIERNA "EVRM" GENOEMD); VAN ARTIKEL 4 VAN HET HANDVEST VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE EUROPESE UNIE; SCHENDING VAN DE ALGEMENE BEGINSELEN VAN GOED BESTUUR, MET INBEGRIIP VAN DE VERPLICHTING TOT VOORZICHTIGHEID, VOORZORG, ZORG EN AANDACHT VOOR DETAILS EN DE VERPLICHTING OM REKENING TE HOUDEN MET ALLE RELEVANTE ELEMENTEN VAN DE ZAAK; SCHENDING VAN DE ARTIKELEN 2 EN 3 VAN DE WET VAN 29 JULI 1991".

Verzoekende partijen vangen hun betoog aan met een algemene uiteenzetting omtrent de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). In dit kader wijzen zij onder meer op artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU en op de inhoud van het arrest *Ibrahim, Sharqawi e.a. en Magamadov* van het Europese Hof van Justitie.

Verzoekende partijen benadrukken vervolgens dat zij een kwetsbaar profiel vertonen. Verzoeker heeft ernstige oogproblemen en moet als gehandicapte worden beschouwd. Verzoekende partijen wijzen op de verklaringen die verzoeker hierover eerder aflegde. Eveneens wijzen zij op de inhoud van een medisch attest, opgesteld door oftalmoloog S. Verzoekster is een ongehuwde vrouw. Beide verzoekende partijen zijn nog heel jong. Bovendien hebben zij verbleven in het kamp van Moria en vormde dit een ernstige traumatiserende ervaring. Verzoekende partijen citeren uit een boek dat door de voormalige bijzondere rapporteur voor de VN werd geschreven over het voormelde kamp. Vervolgens geven zij aan:

"Het is helemaal niet de bedoeling dat mensen een jaar lang in dat kamp verblijven. Dit heeft een heel zwaar impact.

Ze zijn daarenboven ongeschoold. Enkel verzoeker kan lezen. Dit betekent dat zonder de nodige bijstand, zij onmogelijk aan een job kunnen geraken in Griekenland. Doordat de financiële steun beperkt is in de tijd, wat niet betwist wordt door het CGVS, zullen verzoekers, zonder werk, op straat terechtkomen.

Noch uit de motivering van de bestreden beslissing noch uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat het CGVS rekening heeft gehouden met dit element.

Dit is niet alleen in overtreding met de verplichting tot uitdrukkelijke motivering, maar wijst ook en in de eerste plaats op een ontoereikend onderzoek van de aanvraag in het licht van artikel 57/6/3 van de wet van 15 december 1980 alsook vanuit het perspectief van de recentste toelichtingen van het Hof van Justitie van de Europese Unie (arrest van 19 maart 2019, Ibrahim, Sharqawi e.a. en Magamadov ; gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-428/17).

Als de Commissaris-Generaal naar analogie verwijst naar de jurisprudentie van het Europees Hof van de Rechten van de Mens en beschouwt dat de drempel van de ernst van een inbreuk op artikel 3 van het EHRM niet is bereikt in geval van overbrenging naar Griekenland, laat hij na zelfs de geringste lering te trekken uit dat nieuwe arrest van het Gerechtshof van de Europese Unie.

De verzoeker betreurt hier een gebrek aan intellectuele eerlijkheid in hoofde van de Commissaris-Generaal alsmede de automatische toepassing van de mogelijkheid om het verzoek onontvankelijk te verklaren hetgeen geen bestaansredenen meer heeft rekening houdend met de recentste ontwikkelingen de Europese jurisprudentie.

In dit opzicht en in verband met de levensomstandigheden van verzoeker in Griekenland nadat hij een internationale bescherming had gekregen, wordt het verhaal van verzoeker geloofwaardig geacht door de Commissaris-Generaal. Laatstgenoemde meent evenwel dat de bijzonder hoge drempel inzake ernst niet zou zijn bereikt in weerwil van de duidelijke en structurele problemen voor vluchtelingen en subsidiaire beschermden in Griekenland.

Verzoekers wilden niet op straat belanden. Zij konden niet in hun eigen onderhoud voorzien, aangezien het onmogelijk bleek om werk te vinden in Griekenland.

a. Met betrekking tot huisvesting

Wie internationale bescherming krijgt, kan maar zelden en slechts tijdelijk opvang krijgen in Griekenland.

Verzoekster verklaarde het volgende:

(...)

Verzoeker verwijst naar het AIDA rapport over Griekenland, waarin staat:

(...)

Verzoekers verwijzen naar het rapport van Pro Asyl en Refugee Support Aegean, dat de toestand in Griekenland als volgt beschrijft:

(...)

Verzoeker wijst erop dat uit verschillende rapporten blijkt dat de Griekse asielinstanties vluchtelingen die werden teruggestuurd door een andere lidstaat, niet opvangen en dat er geen enkele informatie wordt gegeven om hen in staat te stellen conform de menselijke waardigheid te leven.

Hieromtrent wenst verzoeker alvast te verwijzen naar een rapport van Pro Asyl and Refugee Support Aegean, *Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece*, van 30 juni 2017, waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen niet worden opgevangen eens teruggestuurd door een andere lidstaat, zelfs niet de meest kwetsbare profielen:

(...)

Men vindt dezelfde informatie terug in het recenter rapport van Pro Asyl and Refugee Support Aegean, *Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece, Update*, van 30 augustus 2018,

(...)

b. Met betrekking tot de toegang tot de arbeidsmarkt

Verzoekers klagen aan dat zij geen werk konden vinden in Griekenland.

Ten eerste was het onmogelijk voor hen om de taal te leren. Ze zijn ongeschoold en moesten Grieks via Duo Lingo leren, een app op de gsm. Daarvoor moet je kunnen schrijven, anders kan je niets leren. Dit blijkt uit hun verklaringen:

(...)

In Griekenland is er een ernstige economische crisis, waardoor er zeer veel werkloosheid is. Voor niet-Grieken is het daarom quasi onmogelijk werk te vinden in het land.

Niet alleen is het gelet op de economische omstandigheden onmogelijk werk te vinden, ook is er veel racisme naar vluchtelingen toe. Werk geven aan een vluchteling is daarom bijna ongezien.

Tenslotte zijn er de administratieve obstakels waarop internationaal beschermden stuiten, die er ook praktisch voor zorgen, dat werk vinden onmogelijk is.

Verzoekers verwijzen naar het rapport van de Mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa, die een bezoek bracht aan Griekenland in november 2018.

(...)

Het rapport van Pro Asyl en Refugee Support Aegean schrijft over de toegang tot de arbeidsmarkt voor internationaal beschermden:

(...)

Nu zouden verzoekers geen financiële steun meer ontvangen, en geen huisvesting. Zonder werk zouden ze dus op straat belanden.

Dit is in strijd met artikel 3 EVRM, omdat verzoekers zo worden gedwongen om in mensonwaardige omstandigheden te leven.

c. Met betrekking tot toegang tot gezondheidszorg

Verzoeker vreest dat hij blind zal worden als hij naar Griekenland moet terugkeren. Over een jaar moet hij inderdaad een oogoperatie ondergaan, en er blijkt dat dit niet mogelijk zal zijn in Griekenland. Zelfs een deftige bril heeft verzoeker gedurende zijn tweejarig verblijf in Griekenland niet kunnen bekomen. Bij aankomst in België stelde de oftalmoloog inderdaad vast dat verzoeker sterk gehandicapt werd door zijn slechthziendheid (stuk 4).

De toegang tot gezondheidszorg is in Griekenland quasi onbestaande voor internationaal beschermden. Verzoeker verwijst naar het AIDA-rapport over Griekenland, dat over gezondheidszorg het volgende stelt:

(...)

Verzoeker kan ook verwijzen naar het reeds aangehaalde rapport van Pro Asyl and Refugee Support Aegean, *Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece*, van 30 juni 2017, waarin de gebrekkige toegang tot gezondheidszorg wordt beschreven:

(...)

Zou verzoeker blind worden omdat hij geen (tijdige) toegang zou krijgen tot een operatie, zou dit strijdig zijn met artikel 3 EVRM.

d. Met betrekking tot racistisch geweld

Vluchtelingen in Griekenland zijn slachtoffers van racisme van de bevolking en de autoriteiten. Het racisme is er diep ingebakken en de economische crisis helpt niet om de bevolkingsgroepen te verzoenen.

Verzoekers verwijzen naar het rapport van de mensenrechtencommissaris van de Europese Raad aan Griekenland, dat stelt:

(...)

Dat het CGVS racistisch geweld zomaar negeert, is stuitend. Dit zorgt voor een klimaat van grote onveiligheid voor alle potentiële slachtoffers.

Niemand hielp verzoeker in Griekenland, verzoekster werd in haar gezicht gespuwd door een Griekse dame.. Ze vertelde het als volgt:

(...)

In zulke situatie moeten leven, waar de angst voor nieuw geweld steeds aanwezig is, is voor verzoekers een onmenselijke behandeling.

(...)

e. Discriminatie van internationaal beschermden

Wie in Griekenland internationale bescherming heeft gekregen, krijgt in theorie dezelfde rechten als de Griekse bevolking. In de praktijk is de situatie heel anders, en blijkt dat wie internationale bescherming kreeg, onmogelijk kan genieten van sociale en culturele rechten in Griekenland.

Verzoekers verwijzen naar het AIDA rapport over Griekenland, dat duidelijk stelt dat erkend vluchtelingen en subsidiair beschermden in het land aan hun lot worden overgelaten:

(...)

Conclusie

Verzoeker concludeert zijn persoonlijk onderhoud als volgt:

(...)

Deze vrees wordt geobjectiveerd door de vele rapporten waaruit verzoeker citeerde.

Het rapport Pro Asyl and Refugee Support Aegean, *Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece*, besluit dat de bescherming voor erkende vluchtelingen en subsidiair beschermden in Griekenland slechts bestaat op papier:

(...)

UNHCR onderstreept dit groot gebrek ook :

(...)

Gelet op deze zeer gebrekkige situatie, komt de organisatie AIDA tot het besluit dat de basisrechten van zelfs erkende vluchtelingen niet wordt gerespecteerd. De organisatie vraagt dat ook om geen vluchtelingen terug te sturen naar Griekenland:

(...)

Verzoekers verwijzen naar tenslotte de rechtspraak van Uw Raad, die tot de vaststelling kwam dat de bescherming in Griekenland ondermaats is:

(...)

Omtrent de informatie die reeds verstuurd werd naar het CGVS voor dat de beslissing genomen werd, antwoordt de bestreden beslissing:

(...)

In dit geval hebben verzoekers nochtans duidelijk gemaakt dat ze onmogelijk aan werk konden geraken, deels omwille van de handicap van verzoeker, maar ook omwille van de trauma's die zij in Moria opgelopen hebben. Ook het racisme waarmee ze permanent geconfronteerd werden wijst erop dat verzoekers, die geen Grieks en enkel Arabisch kunnen, nooit werk zullen vinden om aan geld te geraken om te kunnen overleven.

Verzoekers hebben niet gewacht om tot een toestand te komen in strijd met artikel 4 van het Handvest om Griekenland te verlaten. Dit was de meest menselijke beslissing en kan hen zeker niet verweten worden. Aan de hand van hun verklaringen, van wat ze reeds hebben meegemaakt, van bewijzen van de handicap van verzoeker, en op basis van algemene informatie over Griekenland hebben ze echter aangetoond dat er voor hen geen andere mogelijkheid is in Griekenland dan in een situatie terecht te komen in strijd met artikel 4 van het Handvest."

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog een medisch attest bij het verzoekschrift (bijlage 4).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoekende partijen de schending aanvoeren van artikel 1*bis* van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, dient te worden vastgesteld dat voormeld verdrag geen artikel 1*bis* bevat. Derhalve wordt de schending van deze bepaling niet dienstig aangevoerd.

3.2. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen te dezen voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Verder maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor internationale bescherming integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie is dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoekende partijen werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.5. De bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat uit de stukken van het dossier en de inhoud van de bestreden beslissingen genoegzaam blijkt dat verzoekende partijen internationale bescherming genieten in Griekenland. Te dezen wordt in de bestreden beslissingen met recht gesteld:

“Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Search Result, dd. 10/07/2019, Nota Eurodac Hit “M”, CGVS Notities persoonlijk onderhoud, p. 3 en Dienst Vreemdelingenzaken, Verklaring DVZ, p. 9) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk in Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

(...)

Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Search Result, dd. 10/07/201, Nota Eurodac Hit “M”, CGVS Notities persoonlijk onderhoud, p. 4-5 en Dienst Vreemdelingenzaken, Verklaring DVZ, p.9) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk in Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.”

Verzoekende partijen laten de voormelde motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven zij onverminderd overeind.

In het kader van de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, kan voorts worden gewezen op de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Op 26 juni 2008 stelde het hof dat *“gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z’n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn”* (GwH 26 juni 2008, nr.95/2008).

Eveneens kan worden verwezen naar de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. In het arrest van het Hof (Grote kamer) van 19 maart 2019 werd in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, zaken waarnaar verzoekende partijen ook zelf verwijzen, gesteld als volgt:

“83 Wat ten eerste de in punt 81 van het onderhavige arrest bedoelde situatie betreft, moet in herinnering worden gebracht dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

84 Het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten is in het Unierecht van wezenlijk belang, aangezien het de mogelijkheid biedt om een ruimte zonder binnengrenzen te verwezenlijken en in stand te houden. Meer in het bijzonder vereist het beginsel van wederzijds vertrouwen, met name wat de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht betreft, dat elk van de lidstaten, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat alle andere lidstaten het Unierecht en, met name, de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 81 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

85 Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 82 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Dit is met name het geval bij de toepassing van artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn, dat in het kader van de bij die richtlijn ingevoerde gemeenschappelijke asielprocedure, een uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen vormt.

86 Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (zie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 83 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

87 In dit verband zij erop gewezen dat, gelet op de algemene en absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de eerbiediging van de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt, voor de toepassing van artikel 4 niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 88).

88 Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 90 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

89 In dat verband dient te worden benadrukt dat de in het vorige punt van het onderhavige arrest vermelde tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen – welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM en waarvan de inhoud en reikwijdte dus krachtens artikel 52, lid 3, van het Handvest dezelfde zijn als die welke er door genoemd verdrag aan worden toegekend – wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 91 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

90 Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

91 Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93).

92 Gelet op de vragen die in dit verband bij de verwijzende rechter rijzen, dient erop te worden gewezen dat, in het licht van het belang van het beginsel van wederzijds vertrouwen voor het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen.

93 De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend, geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, die beantwoordt aan de in de punten 89 tot en met 91 van het onderhavige arrest genoemde criteria.

94 Hoe dan ook kan op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, niet worden geconcludeerd dat de betrokken persoon bij overdracht aan die lidstaat, zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (zie naar analogie arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 97)."

Verzoekende partijen dienen overeenkomstig het voorgaande *in casu* aldus aan te tonen dat er in Griekenland sprake zou zijn van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, alsmede dat deze tekortkomingen, gelet op alle gegevens van de voorliggende zaak, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, en dit in zulke mate dat zij persoonlijk zouden worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor zij in een situatie zouden terechtkomen die dermate ernstig is dat hun toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. In tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift, is het, zoals verweerder met recht opmerkt in de bestreden beslissingen, aldus niet aan verweerder om het tegendeel aan te tonen doch komt het aan verzoekende partijen toe om het vermoeden dat hun

grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in de EU-lidstaat die hen deze bescherming verleende geëerbiedigd worden te weerleggen.

Verzoekende partijen wijzen in deze op hun levensomstandigheden en de gebeurtenissen in Griekenland, stellen dat zij een kwetsbaar profiel vertonen gelet op verzoekers medische problemen, verzoeksters ongehuwde staat, hun jonge leeftijd en hun traumatische verblijf in het vluchtelingenkamp in Moria en wijzen op de problemen in Griekenland inzake racisme en discriminatie en de toegang tot huisvesting, de arbeidsmarkt, bijstand, onderwijs, gezondheidszorg en andere sociale en economische rechten. Ter staving van hun betoog dienaangaande, wijzen verzoekende partijen in het voorliggende verzoekschrift op algemene informatie.

Uit de door verzoekende partijen aangehaalde en voorliggende landeninformatie kan in dit kader, dit in tegenstelling met wat verzoekende partijen laten uitschijnen in het verzoekschrift, echter geenszins worden afgeleid dat de algemene situatie in Griekenland zou worden gekenmerkt door dermate structurele en verregaande tekortkomingen of van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich volstaat om aan te tonen dat eenieder die aldaar internationale bescherming geniet en die eenzelfde profiel vertoont als verzoekende partijen (onder meer omwille van de toestand op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, bijstand, onderwijs, gezondheidszorg, discriminatie en racistisch geïnspireerde incidenten) zou dreigen terecht te komen in of zou worden geconfronteerd met ernstige problemen en zich daardoor zou bevinden in een situatie waarin de voormelde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt en waarin hij zou worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Verzoekende partijen dient zulks aldus *in concreto* en aan de hand van hun individuele situatie en persoonlijke omstandigheden aannemelijk te maken.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen aldus met recht gesteld, en wordt door verzoekende partijen niet dienstig weerlegd:

“Voor wat betreft de mail van uw advocaat van 18/02/2020 waarin verwezen wordt naar rechtspraak en algemene rapporten over Griekenland (o.m. Pro Asyl en Refugee Support Aegean rapport, Aida rapport) en betrekking hebben op de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Integendeel, het is duidelijk dat uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van uw verzoek, waar het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kunt beroepen op de bescherming die u reeds verleend werd, te weerleggen.

(...)

Voor wat betreft de mail van uw advocaat van 18/02/2020 waarin verwezen wordt naar rechtspraak en algemene rapporten over Griekenland (o.m. Pro Asyl en Refugee Support Aegean rapport, Aida rapport) en betrekking hebben op de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Integendeel, het is duidelijk dat uw individuele situatie en persoonlijke ervaringen als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van uw verzoek, waar het aan u toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat u zich kunt beroepen op de bescherming die u reeds verleend werd, te weerleggen.”

In het kader van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten of situaties zoals de erbarmelijke levensomstandigheden en veiligheidsincidenten in een hotspot op Lesbos, moet worden opgemerkt dat

deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. U haalde in dit verband aan dat de hygiënische omstandigheden in Moria slecht waren, het in Moria tot rellen kwam tussen de verschillende bevolkingsgroepen, er brand uitbrak, er in het kamp verkrachtingen en moorden plaatsvonden en u in Moria één keer door Afghanen met wie u de tent deelde werd aangevallen omdat u klaagde over hun luide muziek (CGVS, p.7 en p.9). In het licht van volgende hebt u evenmin als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland elementen aangehaald die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Voor wat betreft uw verklaringen als zou u in Griekenland geconfronteerd zijn met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, financiële bijstand, onderwijs en medische zorgen, dient te worden opgemerkt dat de door u beschreven situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie (CGVS, p 5-6).

Uit uw verklaringen blijkt dat u tijdens uw verblijf in Griekenland steeds opvang en financiële ondersteuning heeft ontvangen. Het feit dat de financiële steun en opvang voor statushouders beperkt wordt in tijd, kan de Griekse overheid bezwaarlijk verweten worden (CGVS, p.8). U verklaart dat het personeel van het kamp in Thessaloniki jullie een gratis app voorstelde om Grieks te leren (CGVS, p.8), maar liet na om het programma te downloaden. U verklaart dat het leren van de taal op deze manier voor u moeilijk was (door u gebrek aan scholing). Uw bewering als zouden er geen andere mogelijkheden zijn geweest om de taal aan te leren, betreft enkel een blote bewering die u niet kan hardmaken (CGVS, p.9-11). U verklaart in dit verband verder dat er in Griekenland geen werk is, maar deed geen enkele inspanningen om werk te vinden (CGVS, p.10-11). Voor wat betreft de gebrekkige medische zorgen in Griekenland, dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u in het kamp in Thessaloniki toegang had tot de medische post, uw ogen door een arts in het kamp werden onderzocht en u doorverwezen werd naar een specialist in een ziekenhuis in Thessaloniki. Het feit dat u op een wachtlijst stond voor een afspraak bij een specialist kan de Griekse overheid niet verweten worden (CGVS, p.5-6). Niets uit uw verklaringen blijkt dat u geen toegang zou hebben gekregen tot medische zorgen in Griekenland of bij een terugkeer medische zorgen zou ontzegd worden.

Hoewel de moeilijkheden zoals u ze beschrijft een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u in Griekenland hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Niets belette u om aan te kloppen bij de vluchtelingenorganisatie of andere organisaties in Thessaloniki of elders in Griekenland om uw rechten als statushouder op het vlak van onderwijs, werkgelegenheid en huisvesting te doen gelden (CGVS, p.11).

Tevens dient te worden vastgesteld dat u (relatief) korte tijd na de toekenning van uw status vertrokken bent uit Griekenland wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. Uit uw verklaringen blijkt dat u Griekenland heeft verlaten vanaf het moment dat u in het bezit werd gesteld van uw Griekse verblijfskaart en nog voor u geacht werd het opvangcentrum te verlaten (CGVS, p.12).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van het feit dat u ongeschoold bent en een visuele beperking heeft doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Zo verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS in dit verband zelf dat u met uw aangepaste bril autonoom kan functioneren (CGVS, p.6).

Daarenboven dient in dit verband te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u beschikte over een netwerk en middelen om uw vertrek uit Griekenland en verdere reis doorheen Europa voor u en uw zus S. (...) te bewerkstelligen, wat eveneens getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden (CGVS, p.9-10).

Met betrekking tot uw medische problematiek (problemen met uw zicht), dient bovendien te worden vastgesteld dat u niet concreet aantoonde dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Bij bovenstaande moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidssysteem in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Waar verder uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van feiten van racisme in Thessaloniki (incident waarbij een Griekse dame naar uw zus zou hebben gespuwd en u zelf op de bus te maken had met racisme) dient te worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daden van vervolging of situaties van ernstige schade (CGVS, p.8 en p.12).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet (CGVS, p.8).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten wijzigen niet aan bovenstaande appreciatie. Uw Jemenitisch paspoort toont uw identiteit en uw nationaliteit aan, elementen die hier niet ter discussie staan. Evenmin wijzigen de door u neergelegde medische stukken aangaande uw problemen met uw ogen iets aan bovenstaande appreciatie. De documenten tonen aan dat u een visuele beperking (bijziend) heeft en een aangepaste bril of lenzen nodig heeft, wat hier evenmin ter discussie staat.

(...)

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties zoals de erbarmelijke levensomstandigheden in een hotspot Moria op Lesbos, het feit dat u in Moria bewusteloos raakte toen de politie traangas inzette tijdens confrontaties tussen verschillende bevolkingsgroepen (CGVS, p.8-10), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

In het licht van volgende hebt u evenmin als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland elementen aangehaald die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, financiële bijstand, onderwijs, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. U verklaart dat u bij het verkrijgen van uw Griekse verblijfskaart van de kampdirectie in Thessaloniki te horen kreeg dat uw financiële steun en huisvesting zes maand later zou worden stopgezet en u vanaf dat moment op eigen benen moest staan (CGVS, p 5-6). Hieruit kan geenszins worden afgeleid dat u terecht zou komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat zou stellen om te voorzien in uw meest elementaire behoeften. Er kan van u verwacht worden dat u als begunstigde van internationale bescherming de nodige initiatieven neemt om zich staande te houden in de Griekse samenleving. Voor wat betreft uw verklaringen aangaande het gebrek aan taalopleidingen dient te worden opgemerkt dat u allerm minst aannemelijk maakte dat het voor u als

ongeschoolde in Griekenland niet zou mogelijk zijn geweest om een taalopleiding te volgen (CGVS, p.6-7). U kaart in dit verband tevens aan dat er in Griekenland geen werk is, maar deed nooit een poging om werk te vinden (CGVS, p.8).

Hoewel bovenvermelde moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten, eventueel met hulp en steun van uw broer A. (...), terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen (CGVS, p.7).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van het feit dat u analfabeet bent doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Voor wat betreft uw verklaring voor het CGVS als zou u sinds uw geboorte soms pijn voelen in uw hartstreek, dient te worden opgemerkt dat u hiervan geen medisch stuk neerlegt. Hierop doorgevraagd haalt u aan dat u voor desbetreffend probleem geen behandeling nodig heeft en u er mee heeft leren leven (CGVS, p.10).

Waar verder uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een racistisch feit in Thessaloniki (incident waarbij een Griekse dame naar u zou hebben gespuwd toen u op de bus wachtte), dient te worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade (CGVS, p.6).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet (CGVS, p.8).

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten wijzen niet aan bovenstaande appreciatie. Uw Jemenitisch paspoort toont uw identiteit en uw nationaliteit aan, elementen die hier niet ter discussie staan. Het door u neergelegde document aangaande de algemene procedure en termijnen voor het verlaten van het opvangcentrum voor statushouders wijzigt evenmin iets aan bovenstaande appreciatie. De door u neergelegde foto's tonen de situatie en levensomstandigheden in het kamp Moria, maar kunnen evenmin een ander licht werpen op bovenstaande beoordeling."

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. In wezen komen zij in deze immers niet verder dan een loutere herhaling en bevestiging van hun eerder afgelegde verklaringen. Hiermee kunnen zij de voormelde motieven niet ontkrachten.

Verzoekende partijen trachten weliswaar opnieuw te laten uitschijnen dat zij in Griekenland geen toegang zouden hebben tot de nodige huisvesting of de arbeidsmarkt, doch zij maken zulks niet *in concreto* aannemelijk. Uit hun verklaringen, onder meer deze die zij aanhalen in het verzoekschrift, blijkt niet dat zij, nadat zij hun status van internationaal beschermden verwierven in Griekenland, een ernstige poging zouden hebben ondernomen teneinde zichzelf toegang te verschaffen tot de arbeidsmarkt en de nodige huisvesting. Hoewel dit van hen mocht worden verwacht, blijkt uit de eerdere verklaringen van verzoekende partijen dat zij, nadat zij werden erkend als vluchteling en ondanks dat zij daartoe duidelijk

nog meerdere maanden de tijd hadden alvorens hun financiële ondersteuning en huisvesting zouden worden stopgezet, geen ernstige en doorgedreven pogingen hebben ondernomen teneinde zich op duurzame wijze in Griekenland te vestigen. Aldus blijkt dat verzoekende partijen geen intentie hadden om in Griekenland te blijven en ervoor kozen om, hoewel zij bovendien duidelijk over het nodige netwerk en de nodige financiële middelen beschikten om minstens tijdelijk in huisvesting te voorzien en te proberen aan werk te geraken, dit land vroegtijdig te verlaten. Dat zij, zo zij hiertoe bij een terugkeer naar Griekenland een ernstige en doorgedreven poging zouden ondernemen, omwille van een gebrek aan huisvesting en werk verhinderd zouden worden om hun meest fundamentele grondrechten uit te oefenen, en dit in zulke mate dat de hoger aangehaalde, bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt zou zijn en dat zij persoonlijk zouden worden geconfronteerd met een zeer verregaande materiële deprivatie waardoor zij in een situatie zouden terechtkomen die dermate ernstig is dat hun toestand op zich kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, kan uit het gedrag en de verklaringen van verzoekende partijen aldus geenszins worden afgeleid. Hoe dan ook tonen verzoekende partijen niet concreet aan dat, zo dit al zo zou zijn, zij zich in dit kader niet (opnieuw) zouden kunnen beroepen op de hulp en ondersteuning vanwege de Griekse autoriteiten of de in Griekenland aanwezige hulporganisaties. Verder kan op basis van de verklaringen en informatie aangereikt door verzoekende partijen niet worden aangenomen en tonen verzoekende partijen niet aan dat hun situatie hierin zou verschillen van deze van de Griekse onderdanen en dat dit (louter) toe te schrijven zou zijn aan hun hoedanigheid van begunstigden van internationale bescherming en/of hun herkomst. Evenmin maken verzoekende partijen aannemelijk dat zij bij een eventueel gebrek aan nalatig handelen van de Griekse autoriteiten hun rechten ter zake in Griekenland niet zouden kunnen doen gelden middels de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en Europese regelgeving hen daartoe bieden.

In zoverre verzoekende partijen verder andermaal verwijzen naar de racistisch geïnspireerde incidenten waarvan zij slachtoffer werden in Griekenland, dient voorts te worden opgemerkt dat zij volledig voorbijgaan aan en geenszins afbreuk doen aan de vaststellingen die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissingen. De Raad treedt verweerder bij waar deze oordeelt dat deze feiten onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van 'vervolging' of 'ernstige schade'. Verzoekende partijen tonen voorts niet concreet aan dat, waar, wanneer, waarom, met wie of in welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar Griekenland (wederom) zouden dreigen te worden geconfronteerd met al dan niet ernstige feiten van racisme. Daarenboven tonen zij in het geheel niet aan dat zij, hoewel er kan worden vermoed dat hun grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn om hen een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, in dit kader in Griekenland van de nodige hulp en bescherming zouden verstoken blijven zo zij de nodige stappen zouden zetten om er dergelijke hulp en bescherming te verkrijgen.

Waar verzoekende partijen voorts aanhalen dat zij ernstig getraumatiseerd zouden zijn, dient te worden opgemerkt dat zij zulks niet staven of aannemelijk maken aan de hand van enig medisch attest. Hoe dan ook dient zowel ten aanzien van deze voorgehouden medische problemen als de oogproblemen van verzoeker te worden opgemerkt dat aangenomen kan worden dat verzoekende partijen in Griekenland als begunstigden van internationale bescherming recht hebben op (toegang tot de) gezondheidszorg. Verzoekende partijen tonen niet aan de hand van concrete elementen aan dat zij, zo zij zouden terugkeren naar Griekenland en hiertoe de nodige inspanningen zouden leveren, daadwerkelijk in de onmogelijkheid zouden verkeren om zich, eventueel met de hulp van de Griekse autoriteiten of de aldaar aanwezige organisaties, in het kader van de aangevoerde problemen in Griekenland toegang te verschaffen tot de nodige gezondheidszorg. Evenmin tonen zij daarbij aan dat hun situatie hierin zou verschillen van deze van de Griekse onderdanen en dat deze onmogelijkheid eenvoudigweg toe te schrijven zou zijn aan hun hoedanigheid van begunstigden van internationale bescherming of hun herkomst. Zo in weerwil van het voorgaande toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoekende partijen hun toegang tot de gezondheidszorg ondanks de rechten waarover zij beschikken en die aan hun internationale beschermingsstatus verbonden zijn dermate bemoeilijkt zou worden of onmogelijk zou worden gemaakt, *quod non*, dan nog dient verder te worden opgemerkt dat zij geenszins aantonen dat zij in dit kader hun rechten in Griekenland niet zouden kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hen daartoe bieden.

Hoe dan ook tonen verzoekende partijen, mede gelet op de vaststelling dat zij niet concreet aantonen dat hun moeilijkheden of beperkingen in dit kader anders zouden zijn dan deze waarmee de onderdanen van Griekenland geconfronteerd worden, evenmin aan dat de medische problemen in hunner hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zouden

riskeren. Evenmin tonen zij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor de beoordeling van deze elementen dienen te richten tot de geëigende procedure.

De Raad benadrukt te dezen dat Griekenland als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan de beschermingsstatus van verzoekende partijen en waarvan zij gebruik kunnen maken. Aldus kan er worden vanuit gegaan dat de fundamentele rechten van de verzoekende partijen er verzekerd zijn, dat de geboden bescherming in wezen doeltreffend is, dat Griekenland het non-refoulement beginsel naleeft en dat de levensstandaard van verzoekende partijen in Griekenland niet gekwalificeerd kan worden als zijnde vervolging of ernstige schade. Verzoekende partijen slagen er, mede gelet op het voorgaande, geenszins in om het tegendeel aan te tonen. Zij tonen niet concreet aan dat de levensomstandigheden waarin zij in Griekenland zouden terechtkomen een schending zouden uitmaken van hun fundamentele rechten en brengen geen argumenten bij die een overtuigende, concrete aanwijzing vormen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in hunner hoofde en ten overstaan van Griekenland. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoekende partijen verhinderd zouden zijn om opnieuw tot het grondgebied van Griekenland te worden toegelaten. De situatie van verzoekende partijen als personen die internationale bescherming genieten verschilt bovendien fundamenteel van de situatie van de persoon die om internationale bescherming verzoekt. Als personen die internationale bescherming genieten, hebben zij binnen de EU immers een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de EU zijn er ook een verblijfsrecht en diverse rechten en voordelen op het gebied van toegang tot werk, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden met hun status. Het feit dat de algemene economische toestand in de lidstaten van de EU verschillend is, ondermijnt deze vaststelling niet. Niet alle ingezetenen van de EU hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, werk en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de EU genieten. De vaststelling dat er verschillen bestaan tussen de lidstaten van de EU in de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, houdt in hoofde van de verzoekende partijen op zich geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekende partijen nog verwijzen naar een Franstalig arrest dat de Raad in het verleden velde, kan worden opgemerkt dat zij hiermee geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de RvV heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie gebeurt in elk stadium van de procedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming, waaronder de persoonlijke omstandigheden en de voorliggende landeninformatie, zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

3.6. Gelet op hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet en dient het beroep te worden verworpen.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt de aangevoerd schending van *“DE ALGEMENE BEGINSELEN VAN GOED BESTUUR, MET INBEGRIIP VAN DE VERPLICHTING TOT VOORZICHTIGHEID, VOORZORG, ZORG EN AANDACHT VOOR DETAILS EN DE VERPLICHTING OM REKENING TE HOUDEN MET ALLE RELEVANTE ELEMENTEN VAN DE ZAAK”* door verzoekende partijen evenmin aangetoond.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT